

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222593
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117222593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Z., so sídlom Z., G. XXX, XXXXXX, R., M., právne zastúpenému advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 370,71 eura, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20Csp/259/2017-35 zo dňa 23.04.2018 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 370,01 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala práva na primerané finančné zadost'učinenie vo výške 370,71 eura. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19C/34/2015 súd žalobu v časti o zaplatenie 370,71 eur zamietol, keď v odôvodnení uviedol, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, čo bolo dôvodom pre to, aby súd priznal žalobcovi nárok iba na zaplatenie tej sumy, ktorá z toho poskytnutého úveru nebola uhradená, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd uviedol, že z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku vyplynulo, že žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) s návrhom nesúhlasila, žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť, pričom poukázala na to, že ustanovenia úverovej zmluvy neobsahovali potrebné náležitosti a tak je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z.. Poukázala aj na neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve. Súd uviedol, že pre priznanie plnenia podľa § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. je potrebné na súde úspešne uplatniť porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi. V danom prípade to splnené nebolo, žalobkyňa v pôvodnom konaní namietala, že úverová zmluva neobsahovala potrebné náležitosti, úver je teda bezúročný a bez poplatkov a poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky a na premlčanie všetkých splátok splatných viac ako 3 roky od okamihu podania návrhu na súd. Súd však v konaní ani jednu z týchto námietok nezohľadnil. Nikde v rozsudku nie je konštatované, že úverová zmluva nemala potrebné náležitosti. Taktiež súd nevyhlásil neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd nezohľadnil ani námietku premlčania, posúdil ju ako nedôvodnú. Súd pri rozhodovaní posúdil úroky z úverovej zmluvy ako rozporné s dobrými mravmi a z toho dôvodu bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

Úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa nebolo splnené, a preto súd žalobu zamietol. Súd prvej inštancie poukázal na to, že námietka premlčania vznesená v tomto prípade je nedôvodná, pretože premlčacia doba sa začala počítať od momentu, kedy nastali okolnosti vymedzené v § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z.. Takýmto momentom by mala byť právoplatnosť rozhodnutia vo veci 19C/34/2015, teda premlčacia doba začala plynúť dňom 05.03.2016 a žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej doby. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z rozhodnutia 19C/34/2015 nevyplýva, že konkrétny úrok v tejto veci je pre rozpor s § 39 OZ neplatný. Neplatný úrok nemôže mať nijaký vplyv na bezpoplatkovosť úveru. Poukázala na to, že v predposlednom odseku odôvodnenia rozsudku 19C/34/2015 súd skonštatoval, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Toto jeho konštatovanie treba chápať v súvislosti s vymedzením predmetu konania, ktorým bol nárok žalobcu vyplývajúci z príslušných ustanovení zákona 129/2010 Z.z.. Súd v tomto konaní vyhovel jej obrane a posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Neexistuje žiaden skutočný dôvod, ktorý by odôvodňoval zamietnutie žaloby. Správnym výkladom § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je taký výklad, podľa ktorého spotrebiteľským právom je akákoľvek norma, ktorá sa v konkrétnej veci aplikuje na spotrebiteľský právny vzťah a dodávateľ vo vzťahu k spotrebiteľovi porušil. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 19C/34/2015 bola zamietnutá žaloba v časti o zaplatenie 370,71 eura, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Za takýchto okolností je nesprávny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok pre aplikáciu § 3 ods. 5 zákona 250/2010 Z.z. Podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ sa žalovaná v konaní 19C/34/2015 aktívne bránila, tvrdila, že úver podľa tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bezpoplatkový a súd prvej inštancie s týmto záverom súhlasil (strana 3, predposledný odsek rozsudku 19C 34/2015), je potrebné mať za to, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom 129/2010 Z.z. (neuvedenie zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je porušením práv ustanovených na ochranu spotrebiteľa). Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa teda má nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Zákon nestanovuje kritériá ani spôsob výpočtu primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa názoru odvolacieho súdu zákonnej požiadavke primeranosti zodpovedá zohľadnenie charakteru porušenia práva dodávateľom, správania sa dodávateľa pred a po podaní žaloby, následkov porušenia práva na spotrebiteľa. Ak spotrebiteľovi hrozila pre porušenie jeho práv majetková ujma, potom výška primeraného finančného zadosťučinenia môže dosiahnuť až výšku hrozacej majetkovej ujmy. Preto odvolací súd s prihliadnutím na sankčnú a odradzujúcu funkciu tohto ustanovenia za primeranú sumu považuje sumu 370,01 eur. Preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalobkyni sumu 370,01 eur.

5. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov konania (prvostupňového aj odvolacieho) v celom rozsahu proti neúspešnému žalovanému.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.